

Άφησε μεγάλο κενό στα παιδιά της Αθανασία και Ειρήνη, στα εγγόνια της Αναστασία και Γρηγόρη, στην αδελφή της Μαρία και σε όλους τους συγγενείς και φίλους, που θα την θυμούνται πάντα με βαθιά οδύνη και θλίψη.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Τα ανωτέρω στοιχεία στέλνω η αδελφή της Μαρία Τσαμούκα, με την παράκληση όπως μου αποσταλούν δύο αντίτυπα του περιοδικού "ΕΛΕΥΘΩ", ένα για τα παιδιά της και ένα δικό μου. Εάν αυτό παραβαίνει τον κανονισμό του περιοδικού καθώς και η δημοσίευση της φωτογραφίας, παρακαλώ ως μη ληφθούν υπ' όψη και να με συγχωρείτε.

Σας ευχαριστώ

Μαρία Τσαμούκα

(Ακολουθεί διεύθυνση και τηλέφωνο)

Στη Βάβω, την Κυρα-Χρύσω

(Από το βιβλίο του Μάριου Μπίκα «**Στα απόσκια του Κορύλα**», που εκδόθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1999).

Κι εγώ, που με τη βοήθεια της βάβως Χρύσως αντίκρυσσα το πρώτο φως της ζωής μου, αντί να της χαρίσω ένα τριαντάφυλλο στην αιώνια κατοικία της, της αφιερώνω το παρακάτω ποίημα:

*Ποιός άντρας σαν περίμενε πατέρας για να γενέει,
δεν ήρθε και μεσάνυχτα στο σπίτι σου Κυρά,
και τ' άνοιξες την πόρτα σου με γέλιο και μ' αγάπη;*

*Ποιά μάνα δε σε γνώρισε στη γέννα της επάνω,
ποιάς μάνας το χαμόγελο δεν άκουσες Κυρά,
σαν πήρες με τα σπάργανα στα χέρια το παιδί της;*

*Ποιά αγόρια δεν βοήθησες τον κόσμο ν' αντικρύσουν,
να γίνουν άντρες διαλεχτοί, ο Κώτσιος* να τα πάρει,
να πολεμήσουν τον εχθρό, τη λευτεριά να φέρουν;*

*Αν κάποτε μαζεύονταν όλα τα παληκάρια,
όλες οι λεβεντόκορμες θα φτιάχναν ένα κόσμο,
ένα χωριό, μα τί χωριό, και θα σε λέγαν μάνα.*

*Μάνα, σαν μάνα έτρεχες στους πόνους των μανάδων,
σαν μάνα πρώτη χείδευες, πρώτη γλυκοφιλούσες
τη νέα όμορφη ζωή, της μάνας το καμάρι.*

Για την αντιγραφή

Τούλα Στεφανίδου-Μαλακάτα

*Ο Κώτσιος ήταν οπλαρχηγός: Κώτσιος Νικόλας του Γεωργίου.